

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/24/2014
Identifikačné číslo spisu:	1010200749
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1010200749.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/02/2010 zo dňa 12. januára 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 119/2010-81 zo dňa 3. decembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 119/2010-81 zo dňa 3. decembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 3S 119/2010-81 zo dňa 03.12.2013 zamietol podľa § 250j ods. 1 žalobu, ktorou sa žalobca postupom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/02/2010 zo dňa 12.01.2010, a ktorou mu bola za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii mu uložená sankcia - upozornenie na porušenie zákona.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť, a to z dôvodu, že žalobca napádal rozhodnutie žalovaného, síce správne označené č. RL/02/2010, avšak s dátumom 23.02.2010. Pričom ale napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 12.01.2010, keď následne dňa 23.02.2010 žalovaný iba odsúhlasil písomné vyhotovenie rozhodnutia zo dňa 12.01.2010. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho vecný neúspech náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca podal voči rozsudku odvolanie z dôvodov, že napadnutý rozsudok nie je v súlade so zákonom, keďže trpí vadami podľa § 246c ods. 1 v spojení s 1) § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože postupom súdu prvého stupňa bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a 2) § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., pretože napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci.

Žalobca považoval za potrebné poukázať na ust. § 249 ods. 2, § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a s nimi súvisiace označenie administratívneho rozhodnutia žalovaného. Podľa jeho názoru prvostupňový súd totiž kreoval „spor“ o dátume tohto rozhodnutia uvedenom v žalobe a jeho skutočným dátumom, čo viedlo k zamietnutiu žaloby, hoci zo žaloby bolo zrejmé akého rozhodnutia sa domáhal preskúmania. Navyše podľa žalobcu z obsahu súdneho spisu, jednoznačne vyplýva, preskúmanie ktorého rozhodnutia domáhal pred prvostupňovým súdom. Toto rozhodnutie napokon preskúmal aj sám prvostupňový súd, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 7 prezentoval úvahy o nezákonnosti administratívneho rozhodnutia žalovaného, pričom žalobcovi však ochranu jeho inak nezákonným rozhodnutím neposkytol.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle § 250ja ods. 3 O.s.p. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.12.2013, č. k. 3S 119/2010-81 zmenil tak, že rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RL/02/2010 zruší a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie a zároveň uloží žalovanému správneho orgánu povinnosť zaplatiť k rukám žalobcu trovy konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Považoval za potrebné uviesť, že to nebol prvostupňový súd, ale sám žalobca, kto „kreoval spor o dátume“ rozhodnutia. Prvý žalobný dôvod žaloby podanej v prejednávanej veci na Krajský súd v Bratislave dňa 19.04.2010 bol totiž podľa názoru Rady jednoznačne účelovo a umelo vykonštruovaný okolo zavádzajúceho tvrdenia žalobcu o tom, že skutočným dňom prijatia rozhodnutia Radou bol 23.02.2010. Skutočnosť, že uvedené tvrdenie je nepravdivé, musela byť pritom žalobcovi zrejmá tak na základe príslušných ustanovení správneho poriadku, ako aj na základe predchádzajúcej rozhodovacej praxe Rady. Z tohto dôvodu považuje Rada za absurdné, ak žalobca obracia svoje vlastné argumentačné zlyhanie na zlyhanie prvostupňového súdu a dožaduje sa revízie prvostupňového rozhodnutia z dôvodu, že svoju žalobu založil na vykonštruovanom a absolútne neopodstatnenom tvrdení. Rada plne súhlasí s tvrdením žalobcu, že žaloba spĺňala všetky formálne náležitosti podľa ustanovení §§ 249, 42 a 79 O.s.p., a že svoju zákonnú povinnosť označiť rozhodnutie, ktoré napadá jednoznačne splnil. Zhodne s prvostupňovým súdom však tvrdí, že žalobca touto žalobou napadol rozhodnutie, ktoré Rada nikdy nevydala, v dôsledku čoho formuloval petit, ktorému súd logicky nemohol vyhovieť. Rada si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na skutočnosť, že dátum rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou označenia rozhodnutí správnych a/alebo súdnych orgánov, čo napokon preukazuje aj prax pri citovaní judikatúry (či už vnútroštátnych, nadnárodných alebo medzinárodných súdov), kde sa dátum rozhodnutia vždy obligatórne uvádza spolu so spisovou značkou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a dospel k záveru, že nie sú dané podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu uvedeného rozsudku.

Podľa § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1, 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z rozsudku krajského súdu vyplýva, že tento odôvodnil zamietnutie žaloby tým, že žalobca nesprávne označil dátum rozhodnutia, ktoré malo byť preskúmané.

Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalobcu, že krajský súd postupoval pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného č. RL/02/2010 zo dňa 12.01.2010 príliš formalisticky, ak ani nevyzval žalobcu na odstránenie rozporu medzi dátumom uvedeným v žalobe a dátumom nachádzajúcim

sa v administratívnom spise. Úlohou súdov pri zabezpečení výkonu súdnictva a spravodlivosti je poskytovať ochranu pred porušovaním práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb tak, aby bola naplnená záruka zákonnosti a ochrana ohrozených alebo porušených práv. Úlohou súdov nie je vyhľadávanie formálnych chýb účastníkov konania tak, aby bola žaloba zamietnutá, alebo konanie zastavené, ale aby bola dodržaná zákonnosť a spravodlivosť.

Procesným právom účastníka je i právo na prejednanie jeho veci pred súdom vecne a miestne príslušným a riadne, pričom súd je povinný dbať o to, aby nedochádzalo k formálnemu zamietnutiu žaloby len z dôvodu, že žaloba má chybu, na ktorú má účastníka upozorniť tak, aby bola odstránená a po jej odstránení pokračovať v konaní tak, aby bolo zabezpečené právo účastníka konania na spravodlivý súdny proces.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok krajského súdu treba považovať za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov zjavne vychádzajúci z nedostatočne zisteného a nedostatočne posúdeného skutkového i právneho stavu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova v medziach podanej žaloby, pričom preskúma napadnuté rozhodnutie žalovaného č. RL/02/2010 zo dňa 12.01.2010.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.